

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.613 van 20 oktober 2015
in de zaak A. 204.264/XIV-35.738**

In zake : Gaëtan VANDERVEKEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carine Flamend
 kantoor houdend te 1860 Meise
 Vilvoordsesteenweg 101
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Landsverdediging, thans de minister van Defensie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 maart 2012, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 22 december 2011 van de minister van
Landsverdediging waarbij de aanvraag van verzoeker om toegelaten te worden tot
het stelsel van de vrijwillige opschorting van prestaties wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.917 van 25 juni 2012 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de
rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 januari 2015.

Bij arrest nr. 230.196 van 13 februari 2015 is de zaak terug naar de rol verwezen om op verzoek van de meest gerede partij te worden hernomen.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carine Flamend, die verschijnt voor verzoeker, en kapitein-commandant van het vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het tussenarrest nr. 219.917 van 25 juni 2012 zijn de feiten als volgt uiteengezet:

“3.1. De verzoeker is onderofficier van het beroepskader van de landmacht en is bekleed met de graad van adjudant. Hij oefent de functie uit van ‘onderofficier Tech ElekMec-ElekMec Sp Sys’ en is tewerkgesteld in een NAVO-organisme ‘Belgian Pipeline Organisation (BPO)’.

3.2. Overeenkomstig artikel 36 van de wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen (I) (hierna: de wet van 22 december 2008) kan de militair van het actief kader de vrijwillige opschorting van prestaties tot zijn oppensioenstelling verkrijgen indien hij aan een aantal voorwaarden voldoet. Eén van de voorwaarden is dat de betrokkene geen functie uitoefent ‘waarvoor een specifiek en zeldzaam competentieprofiel is vereist’. Deze uitgesloten functies worden opgesomd in artikel 36 , eerste lid, 11°, van de wet, dat gewijzigd is door het koninklijk besluit van 6 juli 2011.

3.3. Op 28 juli 2011 dient de verzoeker een aanvraag in om tot het regime van de ‘Vrijwillige Opschorting van de Prestaties’ (VOP) toegelaten te worden op 1 april 2012. Hij erkent geen deel uit te maken van de doelgroep van dit gunstregime, doch vraagt aan de directeur-generaal Human Resources (DGHR) om er alsnog deel van uit te maken.

3.4. Op 10 november 2011 weigert de DGHR de aanvraag. Hij stelt dat de verzoeker een functie uitoefent die overeenkomstig artikel 36, eerste lid, 11°, at), van de wet van 22 december 2008 uitgesloten is van de VOP en dat de door de verzoeker aangebrachte argumenten geen afwijking op die uitsluiting kunnen verantwoorden.

3.5. Op 29 november 2011 stelt de verzoeker bij de minister van Landsverdediging beroep in tegen de beslissing van de DGHR.

3.6. Op 22 december 2011 weigert de minister de aanvraag. In essentie valt hij de argumenten van de DGHR bij.

Dit is de bestreden beslissing. De verzoeker heeft er op 31 januari 2012 kennis van genomen.”

3.2. In het tussenarrest nr. 230.196 van 13 februari 2015 werd de zaak naar de rol verwezen nu ter terechtzitting bleek dat verzoeker op korte termijn voor de Militaire Commissie voor geschiktheid en reform diende te verschijnen.

3.3. Met een brief van 26 mei 2015 deelt de verwerende partij aan de Raad van State mee dat de Militaire Commissie voor geschiktheid en reform op 23 april 2015 verzoeker definitief ongeschikt heeft verklaard voor de dienst en dat verzoeker geen beroep heeft aangetekend tegen die beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Uiteenzetting van de exceptie

4. De verwerende partij voert aan dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep gelet op zijn definitieve ongeschiktheid voor de dienst.

Beoordeling

5. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of een verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij zijn beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat de belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad van State alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

6. Luidens artikel 37, § 5, laatste lid, van de wet van 22 december 2008 ‘houdende diverse bepalingen’, kan een militair die tijdelijk of definitief medisch ongeschikt is niet in vrijwillige opschorting van de prestaties vertrekken.

Uit het feitenrelaas blijkt dat verzoeker op 23 april 2015 definitief ongeschikt werd verklaard voor de dienst en dat die beslissing definitief is nu hij er geen beroep tegen heeft ingesteld. Dit heeft tot gevolg dat, gelet op deze gewijzigde feitelijke omstandigheden, de inwilliging van het voorliggende beroep tegen de weigering om verzoeker toe te laten tot het stelsel van de vrijwillige opschorting van prestaties, aan verzoeker geen voordeel meer kan opleveren.

Ter terechtzitting tot slot voert verzoeker geen nuttige gegevens aan die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring heeft.

7. Het beroep is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques